

ДОПЪЛНИТЕЛНО ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2360

за изменение в частта за разноските

гр. София, 22.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в закрито заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **12759** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Предявен е иск с правно основание чл. 2в, ал. 1, т. 1, вр. чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, по реда на чл. 203 – 207 АПК.

Производство е образувано по искова молба С. Д. В.-С., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.3, ап.12, и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. М. Ф. от САК, срещу Българска народна банка (БНБ), [населено място] 1000, пл. „К. А. П“ № 1, с искане за присъждане на сумата от 1578.01 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди за периода от 26.07.2014 г. до 05.11.2014 г., през който не е имала достъп до средствата си, депозирани в [фирма] (К.), поставена за същия период под специален надзор на БНБ, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба на 03.07.2017 г. до окончателното ѝ изплащане.

С решение № 286 от 17.01.2022 г. съдът е уважил частично иска, като е присъдил на ищеца разноски, в размер на 1260 лв., намалявайки претендираното адвокатско възнаграждение от 1800 лв. на 1000 лв.

На 01.03.2022 г. от пълномощника на ищеца е постъпила молба за изменение на решението в частта за разноските, като е поискано присъждане на платеното адвокатско възнаграждение в пълен размер.

В съответствие с разпоредбата на чл. 248, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, съдът е изпратил искането на насрещната страна като е дал 7-мо дневен срок за отговор.

Жалбоподателят, чрез пълномощника си е изразил писмено становище за неоснователност на искането.

Административен Съд С.-град, I отделение, 19-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна

следното:

По допустимостта на искането: Молбата е допустима. Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Настоящият съдебен състав намира, че не са налице обстоятелства, които да доведат да промяна на направените в решението изводи за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение.

Минималният размер на адвокатското възнаграждение съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/2004 г. при правен интерес от 4402.05 лв., предявен с първоначалната искова молба, е 538.14 лв. Съдът съобразява, че към датата на предявяване на иска делото е със значителна правна сложност предвид приложението на правото на Европейския съюз и липсата на практика на СЕС и на националните съдилища. По делото са проведени три съдебни заседания, в които е участвала адв. Ф., която е подала и многобройни писмени становища, вкл. формулиране на задача за съдебна експертиза. Изложеното изисква определяне на адвокатско възнаграждение в по-висок размер от минималния по Наредба № 1/2004 г., който в случая е 638.14 лв. (538.14 лв. съобразно интереса и 100 лв. за третото съдебно заседание съгласно чл.8, ал. 9 от Наредба № 1/2004 г.). От друга страна, към момента на провеждане на откритите съдебни заседания и устните прения по делото вече е налице константна съдебна практика на националните съдилища по спорове, идентични с настоящия. Последното обстоятелство определя частична основателност на възражението за прекомерност на ответника, тъй като към момента на постановяване на съдебното решение спорът не може да се определи като сложен от фактическа и правна страна.

Във връзка с изложеното, съдът намира за справедлив и обоснован по смисъла на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата размер на адвокатско възнаграждение от 1000 лв.

Неоснователен е довода, че адвокатския хонорар е обоснова, защото делото е образувано през 2017 г. и е продължило около пет години.

С определение от 24.11.2017 г. производството по делото е спряно и до възобновяването му на 19.05.2021 г. по същото не са провеждани никакви процесуални действия.

По изложените аргументи настоящият съдебен състав намира, че молбата от 01.03.2022 г. на пълномощника на ищеца за изменение на решението в частта за разноските е неоснователна и следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 3, във връзка с чл. 144 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молба от 01.03.2022 г. от пълномощника на ищеца за изменение на решението в частта за разноските за присъждане на платеното адвокатско възнаграждение в пълен размер.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен Административен Съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

